

Sygn. akt II K 14/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Iwanowska

Protokolant Izabela Orłowska

w obecności Prokuratora Urszuli Kossakowskiej

po rozpoznaniu w dniu 24.03.2016 r., 26.04.2016 r.

sprawy **G. M. (1) syna H. i D. z d. Z., ur. (...) w Z.,**

oskarżonego o to, że:

W dniu 19 listopada 2015 roku około godziny 14:10 na drodze nr (...) w rejonie miejscowości G. M. (2), pow. (...), woj. (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd marki V. o nr rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 1,40 mg/l w I badaniu, 1,29 mg/l w II badaniu, 1,28 mg/l w III badaniu, 1,36 mg/l w IV badaniu alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn określony w art. 178 a § 1 kk

I. Oskarżonego G. M. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 178 a § 1 kk skazuje go, a na mocy art. 178 a § 1 kk w zw. z art. 34 § 1, § 1 a pkt 1 § 2 pkt 1, 3 kk w zw. z art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 5 (pięć) miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym.

II. Na mocy art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego G. M. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzy) lat.

III. Na mocy art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego G. M. (1) świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

IV. Na mocy art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu G. M. (1) na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 19.11.2015 r.

V. Zasądza od oskarżonego G. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty oraz obciąża go pozostałymi kosztami procesu w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 14/16

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 listopada 2015 roku G. M. (1) wraz z ojcem H. M. pracował na budowie u P. K., gdzie spożywali alkohol. Kiedy zdecydowali o powrocie do domu G. M. (1) usiadł za kierownicą V. o numerze rejestracyjnym (...). Ojciec G. M. (1) był w stanie upojenia alkoholowego, położył się na tylnym siedzeniu i zasnął. Około godziny 14:10 mężczyźni znaleźli się

okolicy miejscowości G. M. (2), a kierujący pojazdem G. M. (1) stracił panowanie nad kierownicą i zjechał na barierki ochronne w rejonie budowy obwodnicy. Świadkiem zdarzenia był pracujący przy budowie obwodnicy M. D., który chciał pomóc kierowcy, ale kiedy wyczuł od niego zapach alkoholu wezwał na miejsce Policję. Przeprowadzone badania na zawartość alkoholu wykazały, że G. M. (1) znajdował się w stanie nietrzeźwości na poziomie 1,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w I badaniu, 1,29 mg/l w II badaniu, 1,28 mg/l w III badaniu i 1,36 mg/l w IV badaniu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: zeznania świadków K. J. (k.62v-63,57v), D. S. (k.63-63v,59v), M. D. (k.73v-74,71v-72), notatkę urzędową (k.1,11,39), protokół z przebiegu badania stanu nietrzeźwości urządzeniem elektrotechnicznym (k.2,4), kserokopii świadectwa wzorcowania (k.3,5), kserokopii pokwitowania (k.6), kserokopii prawa jazdy (k.7).

Oskarżony G. M. (1) (k.61v,20v-21) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, w czasie rozprawy odmówił składania wyjaśnień. W postępowaniu przygotowawczym wyjaśniał, iż w dniu 19 listopada 2015 roku pomagał w stawianiu ogrodzenia P. K., na budowie nie spożywał żadnego alkoholu. Nie wie jak to się stało, ale jego ojciec musiał sam spożywać alkohol i koło południa był już pijany. Około godziny 13 wyjechali z miejscowości P., oskarżony wskazuje, że jego ojciec leżał na tylnym siedzeniu, oskarżony był trzeźwy. Ojciec rzucał się na tylnym siedzeniu, więc postanowił zjechać w zjazd znajdujący się po lewej stronie. Kiedy to zrobił zawiesił się samochodem na barierce. Zdenerwował się, w bagażniku miał butelkę wódki o pojemności 0,5 litra, wysiadł i wypił ją bezpośrednio z butelki, niczym nie zagryzał ani nie zapijał. O pomoc poprosił mężczyznę z budowy, ten powiedział, że on pił i poszedł zadzwonić na policję. Oskarżony podkreślał, że nie prowadził pod wpływem alkoholu, napił się dopiero po kolizji.

Sąd zważył, co następuje:

Nie sposób przyjąć wyjaśnień oskarżonego za wiarygodne. Są sprzeczne z zeznaniami obiektywnego, naocznego świadka zdarzenia.

M. D. (k.73v-74,71v-72) zeznał, że w dniu 19 listopada 2015 roku pracował na budowie. W pewnym momencie usłyszał pisk hamulców i klakson samochodu. Gdy się odwrócił i zobaczył stojący w poprzek drogi samochód. Pojazd częściowo blokował pas ruchu i inni kierowcy trąbili, kierujący próbował wyjechać w przód, w tył, ale nie mógł bo był zablokowany. Świadek podszedł do samochodu, gdyż chciał jakoś pomóc, kiedy szedł kierowca wysiadł i oglądał samochód. Świadek po rozmowie z kierowcą samochodu zorientował się, że ten jest pod wpływem alkoholu i zawiadomił Policję. Kierujący zwrócił się w tym czasie o pomoc do innych osób, świadek uprzedził ich, że wezwał policję i ci odstąpili od udzielenia pomocy. Świadek podkreślał, że cały czas miał oskarżonego w zasięgu wzroku, nie widział, aby spożywał alkohol po wjechaniu w barierkę, nie otwierał bagażnika i nic z niego nie wyjmował. Świadek przyglądał mu się cały czas, gdyż wydawało mu się, że może chcieć uciec. Po jakiś 10 minutach przyjechali policjanci i świadek opisał im przebieg zdarzenia.

Przesłuchani w charakterze świadków funkcjonariusze przybyli na miejsca zdarzenia K. J. (k. 62v-63, 57v) i D. S. (k. 63-63v, 59v), wskazali, że na miejscu zdarzenia zastali samochód V. zawieszony na barierkach ochronnych, na tylnym siedzeniu samochodu spał mężczyzna. Zgłaszający opisał im przebieg zdarzenia a kierujący podszedł i oświadczył, że to on kierował pojazdem, od mężczyzny była wyczuwalna woń alkoholu. Na miejscu oskarżony został zbadany Alkosensorem. Powtórnie został zbadany po przewiezieniu do budynku Komendy Powiatowej Policji. Świadkowie wskazali, że w samochodzie nie widzieli puszek po piwie ani butelek po alkoholu.

W ocenie Sądu zeznania świadków zasługują na uznanie za w pełni wiarygodne, świadkowie są osobami obcymi dla oskarżonego i nie mają żadnego interesu w pomawianiu go o prowadzenie pojazdu pod wpływem alkoholu. M. D. cały czas miał oskarżonego w zasięgu wzroku i z całą pewnością stwierdził, że oskarżony po zderzeniu nie spożywał żadnych napojów, zaś policjanci nie widzieli w samochodzie oskarżonego żadnych butelek ani puszek, które mogłyby świadczyć, że oskarżony spożywał alkohol po zdarzeniu.

W swoich zeznaniach świadek P. K. (k. 62, 55v) wskazuje, iż w jego gospodarstwie nie był spożywany alkohol. Oskarżony z ojcem pomagali mu stawiać ogrodzenie, nie pili razem alkoholu, świadek wskazuje, że ojciec oskarżonego

odszedł i po jakimś czasie wrócił pod wpływem alkoholu, zdaniem świadka oskarżony nie spożywał alkoholu, on sam również nie spożywał alkoholu. Zeznania wskazanego świadka w świetle nie budzących wątpliwości wyników badania stanu trzeźwości oskarżonego jak i zeznań świadka M. D. są obojętne dla istotnych w sprawie ustaleń w świetle których oskarżony bezpośrednio po spowodowaniu kolizji został zatrzymany i w świetle badań prowadził pojazd w stanie upojenia alkoholowego.

Analogicznie należy ocenić zeznania ojca oskarżonego H. M. (k.62v) który podał, że na budowę zabrał ze sobą mocny alkohol i piwo, w czasie pracy wszystko wypił, po południu nie dał rady już pracować, syn kazał mu się położyć w samochodzie. Obudził się dopiero w domu i nie wie co działo się w międzyczasie. Relacja ta nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia zapadłego w sprawie,

Dowody przeprowadzone w toku przewodu sądowego, w ocenie Sądu nie pozostawiają wątpliwości, że w dniu 19 listopada 2015 roku G. M. (1) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadził pojazd marki V. i utraciwszy panowanie nad samochodem wjechał w barierki ochronne.

Badanie stanu trzeźwości oskarżonego wykazało w I badaniu 1,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (badanie przeprowadzone o 14.29), drugie badanie przeprowadzone o godzinie 14.44 wykazało 1,29 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu. Po przewiezieniu oskarżonego na Komendę poddano go kolejnym badaniom, które wykazały 1,28 mg/l (godzina 15.31) oraz 1,36 mg/l (godzina 15.36).

Swoim zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona art. 178a § 1 kk. Sąd nie ma żadnych wątpliwości, że oskarżony prowadził pojazd znajdując się w stanie nietrzeźwości, zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie za tym przemawia. Bezspornym jest, iż swoim zachowaniem oskarżony naruszył podstawowe zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Stanowił on realne zagrożenie dla uczestników dróg, którzy mogą wymagać od innych prawa do spokojnego i bezpiecznego przejazdu. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego jest bardzo naganne. Dopuszczając się przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości naraża życie i zdrowie nie tylko swoje, ale również innych uczestników ruchu. Zdarzenie skończyło się jedynie na uszkodzeniu samochodu, ale jazda w stanie nietrzeźwości, określonym na tak wysokim poziomie mogła zakończyć się o wiele bardziej tragicznie.

Wymierzając oskarżonemu karę są wziął pod uwagę dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 i n kk. W ocenie Sądu kara 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym będzie jak najbardziej adekwatna do popełnionego przez G. M. (1) czynu i spełni wszelkie cele stawiane przed wymiarem kary przez przepisy prawa karnego. Oskarżony nie był wcześniej karany (k.13), oskarżony prowadzi własne gospodarstwo rolne, osiągając dochód 5000 złotych miesięcznie, jest rozwiedziony, ma dwoje dzieci (k.24).

Ponadto Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego, obligatoryjny w tym wypadku z uwagi na charakter popełnionego przestępstwa, środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz obligatoryjne świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Oba środki karne orzeczone zostały w najniższym możliwym wymiarze, gdyż jak już wcześniej wskazano oskarżony nie był wcześniej karany i było to jego pierwsze wejście w konflikt z prawem.

Na mocy art. 63 § 4 kk Sąd zaliczył oskarżonemu G. M. (1) na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 19.11.2015r.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, a o opłacie na podstawie art. 2 ust. 2 i 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.